ruumid, mis olid Koolivalitsuse ja Korteriosakonna kasutada enne nende üleviimist raekotta. Viimastesse paigutati Hoolekande-osakond. III korral: lugemislaud, hambaarsti kabinett ja kooliambulants, kutsenõuandebüroo ja õpetajate seltsid. IV korral: Statistikabüroo, skautide staap, sportlaste-kodu, Linnateenijate Ühing ja need 5 tuba, mis kõigepealt üle anti Tehnikateaduskonnale.

Eriti vajab otstarbekohasemaid ruume linna raamatukogu. Ka linna-arhiiv, mis asetseb raekojas, vajab uusi avaramaid ruume. Samuti vajab uusi ruume Pedagoogiline Muuseum. Peale selle asetses linna elektrijaama kontor üüriruumes, mille rendilepingu tähtaeg oli 1. dets. 1935, mispärast oli tarvis ka temale muretseda alalisi ruume.

Linnale pakuti Eesti Maakrediitseltsi kivist maja, mis asetseb Lihaturu ja Kompanii tän. vahel. Selle maja esimesel korral asusid ka linna elektrijaama kontori ruumid, mis olid enam-vähem vastavad sellele otstarbele.

Müüa pakutavas Maakrediitseltsi majas olid järgmised ruumid: I korral: linna elektrijaamale üüritud ruumid — 11 tuba, üüri maksti 355 kr. kuu, majahoidja korter 2 tuba, üür 10 krooni kuus. II korral: tantsukursuste ruumid, 8 tuba, üür 120 krooni kuus. Peale selle Maakrediitseltsi a./s. „Polaris'e" kasutada olevad 8 ruumi. III korral: 3 tuba, üür 30 krooni kuus.

Selle maja juurde kuulusid veel kuurid, millest osa olid välja üüritud „Eesti Petrolile" 60 krooni eest kuus.

Kokku oli üürisumma 735 kr. kuus ehk 8 820 kr. aastas.

Maakrediitseltsi andmete järgi hinnati seda maja ehitus-väärtuse järgi 138 981,95 kroonile, turuhinda (80% väärtusest) 111 185,50 kroonile.

Krundi suurus on umbes 1820 ruutmeetrit.

Maakrediitseltsi esindajaga peetud läbirääkimiste järgi ja nagu teatas Maakrediitseltsi juhatus oma kirjaga 6. okt. 1934, oli selts nõus müüma seda maja linnale 80 000 kr. eest.

Linnavalitsuse arvates olid müügi hind ja tingimused linnale vastuvõetavad. Kuna linnal linna-asutiste paigutamiseks vastavaid hooneid ei olnud, siis osutus tähendatud maja linnale ostmine tarvilikuks, kuna see asetseb linna keskel ja on oma asendi poolest sündsal ja kättesaadaval kohal ning kuna selle maja linna-asutiste jaoks kõigiti otstarbekohaseks muutmiseks olid selles näha soodsad võimalused sisemisteks ümberehitusteks ning uute ruumide juurde-ehitamiseks.

Linnavolikogu oma koosolekul 15. okt. 1934 otsustas nõus olla tähendatud maja linnale ostmisega 80 000 krooni eest.

Tartu III, lk. 122